

maal; men hvis man ret nøje gennemlæser den Erklæring, Generaldirektionen har afgivet, vil man finde, at den i Virkeligheden indeholder en svagt begrundet Kritik af Statsbaneudvalgets Betænkning og derved ogsaa af nærværende Lovforslag, som paa dette Omraade slutter sig tæt til Statsbaneudvalgets Erklæring; Generaldirektionen udtaler ogsaa med Hensyn til dette Punkt, at den for Trafiktjenestens Vedkommende kun anser det for rimeligt, at Landet deles i Distrikter, hvorimod den ikke billiger det for Banetjenestens Vedkommende.

Et fjerde betydningsfuldt Anliggende er Bestemmelsen om, at nye Baneanlæg fremtidig skal sortere direkte under Chefen for Baneafdelingen. Det er et Standpunkt, som Statsbaneudvalget har indtaget, og som den højtærede Minister deler, og hele Udvalget finder, at denne Fremgangsmaade vil være rigtig. Som Følge deraf bliver der Tale om at ansætte en Overingeniør under Chefen for Baneafdelingen. Der tages ikke endelig Bestemmelse derom, men det stilles Administrationen frit paa dette Omraade at knytte større Medhjælp til Chefen for Baneafdelingen.

Den Uenighed, der har været i Udvalget, drejer sig dog nærmest om Detailspørgsmaal, og jeg skal afholde mig fra en Kritik af Mindretallets Betragtninger, indtil dets Ordfører har talt.

Om Generalsekretærens Stilling er der ført indgaaende Forhandlinger. Hans Stilling vil blive som Sekretær for Generaldirektøren; Generalsekretæren selv og hans Kontor maa ikke opfattes som en Instans, de er i Virkeligheden et Led i Generaldirektionen, og Generalsekretæren maa betragtes som Generaldirektørens højre Haand. Da nu imidlertid det ministerielle Kontor skal bortfalde, maa Sekretariatet have baade teknisk og juridisk Medhjælp til Raadighed for til enhver Tid at kunne udføre de Arbejder, der hidtil er bestridt af det ministerielle Kontor og af Statsbanernes Sekretariat. Administrative Sager skal der forberedes og tilrettelægges og Lovforslag udarbejdes; det bliver en meget betydningsfuld Stilling, der saaledes betros Generalsekretæren, og til Varetagelse af den kræves nødvendigvis en Mand med megen Myndighed og Autoritet, en Mand med Evne til at føre og lede Forhandlinger.

Enhver af Afdelingscheferne vil ved den nye Ordning faa større Lejlighed til at fordybe sig i sin Afdelings Detailler. De fritages for adskillige Handlinger og

Afgørelser af mere underordnet Betydning, som hidtil har maattet lægge Beslag paa deres Arbejdsevne og dermed deres Tid. Idet disse Sager nu henlægges til Afgørelse i Melleminstanserne, fremmes Forretningsgangen, Afdelingscheferne fritages for Op-gaver, som i og for sig ikke direkte berører dem, og faar mere Tid og Lejlighed til at øve effektiv Kontrol med de Virksomheder, der direkte sorterer under dem.

Vi ser ogsaa en betydelig Fordel i, at Afdelingscheferne overalt, hvor de møder frem som Generaldirektørens befuldmægtigede, har til Raadighed Mænd som Distriktscheferne, der er i Stand til at samle Traadene i deres Haand, i Stand til at tilvejebringe det rette Samarbejde med de andre, parallelt løbende Afdelinger. Afdelingschefen vil, naar han kommer ud i Distriktet, konferere med sin Sektionsleder, men med Distriktschefen som Mellemlid. Distriktschefen vil aabenbart være nærværende, Ordren skal gaa gennem ham, og han vil drage Omsorg for, at Samarbejdet bliver lagt til Rette og udført i Overensstemmelse med de givne Ordre. Da Distriktschefens territoriale Omraade bliver noget mindre, naar Landet, som vi foreslaar, deles i mindst 3 Distrikter, bliver det, som man vil skønne, betydeligt lettere for denne Mand at skabe det Samarbejde, som kræves, naar man skal naa til et økonomisk, forretningsmæssigt set godt Resultat. Til Distriktschefens Raadighed stilles forskellige Medarbejdere saavel i Trafiktjenesten som i Baneafdelingen og Maskintjenesten. Der maa saaledes af Distriktschefen kræves Evne til forretningsmæssig Bedømmelse og tillige administrative Evner. Men forhaabentlig lykkes det at finde Mænd med disse Egenskaber; hvorfor skulde det ikke kunne lykkes? Vi har dog administrative Dygtigheder paa mange Omraader i vort Samfund, det vil vel ogsaa være muligt for Ministeren for offentlige Arbejder at knytte nogle af dem til Statsbanerne. Vi har dem sandsynligvis allerede indenfor Administrationen. De Mænd, der i Fremtiden vil blive Distriktschefer, forefindes aabenbart allerede. Man har undladt at udtale sig om, hvor stort et Personale der skal stilles til Raadighed for Distriktscheferne, hvor mange Baneingeniører, Trafikledere og Sektionsledere. Man vil overlade det til Administrationen, thi det er ikke muligt nu at afgøre dette. Naar man stiller Krav om forretningsmæssig Ledelse af saa stor en Administration, maa man ogsaa give Lederne nogen Bevægelsesfrihed, og naar Talen bliver om Ansættelsen af